

и е прѣдприелъ да употреби причини и срѣдства такыива, които могатъ да му причинятъ загуби, като на пр. да е зель въ заемъ твърдѣ много пары и пр. и четвърто, слѣдъ денътъ отъ когато не е могълъ вече да си плаща дѣлговетѣ, ако бы да е далъ пары на нѣкои отъ кредиторите си, съ цѣль щото да уврѣди другите си кредитори. (*)

Членъ 290). Така сѫщо пакъ за нещастенъ испадналъ, ся счита всѣки единъ търговецъ, който ся отсѫди съ една отъ слѣдующитѣ причини: първо, когато ся е увръзълъ за сметкѣ на другого съ твърдѣ голѣми условія, които не е въ състояніе за да може да гы понесе, и не е зель нищо на срѣщу тѣзи условія; второ, когато испадне втори пѫть, до гдѣто не е испълнилъ условіята на конкордатото сир. погодяваніето; трето, когато зестрата на жена му ся е намѣсила съ неговите стоки, или да е била отдѣлно, па слѣдъ оженваніето си, не ся е съобразилъ съ отношеніята, показани въ 269-ї и 270-ї членове; четвърто, отъ денътъ въ когото е прѣстаналъ да плаща дѣлговетѣ си, въ разстояніето на тридѣйства когато съобразно съ 148-ї и 149-ї членове, не е обявилъ на търговското сѫдилище за испадваніето си, съврѣменно да не сѫ били забѣлѣжени въ това обявеніе имяната и на онія съдружници, които сѫ единъ за други поручителъи; пето, безъ да е ималъ нѣкое законно вѣзраненіе [прѣпятствіе] не е щялъ да дойде при синдицитѣ си въ опрѣдѣленното времѧ и срокъ, или слѣдъ като си е далъ обезпеченіето, да не е могълъ да покаже доказателствата си; и шесто, когато не си е държалъ изискаваимѣтѣ рѣдовни тефтери, въ които не е записовалъ пра-

(*) Когато ушъ ся е продало камбю или стока съ единъ особенъ почякъ, па да нѣма нищо на явѣ, разликата отъ цѣнѣтѣ, която ще ся появии въ разстояніето на този почякъ, за да бы ся исплатила мѣжду купувачъ и продавачъ, счита ся единъ видъ търговско дѣло по честь.